

4. Men ännu ett ord i lag:
 "Än! en jag så rader på
 En som är af förtro
 "Så vill du gå?"
 "Så jag så af förtro"

3. "Så! jag vill så gilla mig!
 "Så, så i samman och slapp:
 "Så! jag vill så gilla mig!
 "Så! jag vill så gilla mig!
 "Så! jag vill så gilla mig!"

2. "Så, som förtro så munda
 "Så, som förtro så munda
 "Så, som förtro så munda
 "Så, som förtro så munda
 "Så, som förtro så munda"

"Så! jag vill så gilla mig!
 "Så! jag vill så gilla mig!
 "Så! jag vill så gilla mig!
 "Så! jag vill så gilla mig!
 "Så! jag vill så gilla mig!"

— 5 —

4. "Så! jag vill så gilla mig!
 "Så! jag vill så gilla mig!
 "Så! jag vill så gilla mig!
 "Så! jag vill så gilla mig!
 "Så! jag vill så gilla mig!"

3. "Så! jag vill så gilla mig!
 "Så! jag vill så gilla mig!
 "Så! jag vill så gilla mig!
 "Så! jag vill så gilla mig!
 "Så! jag vill så gilla mig!"

2. "Så! jag vill så gilla mig!
 "Så! jag vill så gilla mig!
 "Så! jag vill så gilla mig!
 "Så! jag vill så gilla mig!
 "Så! jag vill så gilla mig!"

"Så! jag vill så gilla mig!
 "Så! jag vill så gilla mig!
 "Så! jag vill så gilla mig!
 "Så! jag vill så gilla mig!
 "Så! jag vill så gilla mig!"

— 4 —

GS 118

— 8 —

Jag hälsar dig fredliga flagga!
 Kom wimplande fery, kom att wagga
 De ålskande, slumrande trvgst; :.
 O! gunga och sakta på fjården,
 Till hamnen wid slutet af werlden,
 O! kom och bewinga vår flygt. :.

2. Wi fero och fero på wågor,
 Der sprungo, wid nattliga låger,
 Försilfrade siffrar fram. :.
 Wi fero så söt genom ångar,
 Der bådade blemmorna sångar,
 Der drucko wid stränderna lam. :.

3. På dattet wi leste förtroligt,
 Wi hade så roligt, så roligt,
 Wi lärde åt bergen vårt namn, :.
 Wi bläste på hornen i sundet,
 Wi sjöngo en psalm inwid grundet,
 Och jag höll min flicka i famn. :.

4. I fuggan af hängande segel
 Stod kölans-omåtliga spegel,
 Den stjernorne dansade på; :.
 Wi njöto, wi njöto minuten,
 Bågt öfwer och himlen låg sluten,
 Och jag war derinne ändå. :.

5. Den tiden war lydlig; o! flicka
 Ur tårar, min rodnande flicka,
 Och jag: "den war lydlig för mig!" :.
 Då låter jag stormarne strida,
 Jag sätter mig glad wid din sida,
 Och far genom lifwet med dig. :.

Jem stycken pyperliga

W i s o r,

Den Förfsta:

Än är jorden mörk och kall, &c.

Den Andra:

Wären är ej ewig, flicka! &c.

Den Tredje:

Kulna höst med regn och töcken, &c.

Den Fjerde:

Hvem vill ha mitt hjerta, qvinnor, &c.

Den Femte:

Jag hälsar dig fredliga flagga! &c.

10. "Sag mitt hjerta, ge mig gumm,
 det ej mer blir fall;
 ty med en förtvofvning
 har du det förtvofvning."
9. "Sag mitt hjerta, ge mig gumm,
 det ej mer blir fall;
 ty med en förtvofvning
 har du det förtvofvning."
8. "Sag mitt hjerta, ge mig gumm,
 det ej mer blir fall;
 ty med en förtvofvning
 har du det förtvofvning."
7. "Sag mitt hjerta, ge mig gumm,
 det ej mer blir fall;
 ty med en förtvofvning
 har du det förtvofvning."
6. "Sag mitt hjerta, ge mig gumm,
 det ej mer blir fall;
 ty med en förtvofvning
 har du det förtvofvning."
5. "Sag mitt hjerta, ge mig gumm,
 det ej mer blir fall;
 ty med en förtvofvning
 har du det förtvofvning."
4. "Sag mitt hjerta, ge mig gumm,
 det ej mer blir fall;
 ty med en förtvofvning
 har du det förtvofvning."

— 7 —

Och jag skulle Enkling bli,
 Männ' tro då mig hjälper mycket
 Giftermål och Frieri?

5. Så står jag bland twenne lägar;
 Dock, jag tror jag låter bli;
 Men, stor sak! jag tror jag vågar:
 Lyckan står den djerske bi.
 Glicker, kom! Nej! bli man ute!
 Ack! hwart fall jag vända mig?
 Sitt jag stannar i det slutet:
 Gud wet om jag gifter mig!

Auction på mitt Hjerta.

Hvem vill ha mitt hjerta, qwinner,
 som ett laga fång?
 Påf på slaget, ålfarinnor,
 första, andra gång.

2. Hvem vill ha det? Påden bara,
 det är ömt och sött;
 inte just förlegad vara,
 fastän lite nött.

3. Blott i lanten lindrigt säradt,
 Cypris, af din lek;
 aldrig smärtadt, endast därtadt,
 Amer, af ditt svek.

Påst-Eiljan.

An är jorden mörk och kall,
 Ofta hères Mordanwinden:
 Jde någon Näktergal
 Sjunger i den gråa linden.

2. Hvarje blomma i sin graf
 Hvilat utan hopp om frälsning,
 Och från fjerran land och haf
 Flyger ingen sommarbelsning.

3. Liten Snödropp' här och der
 Klagar på den vida griften:
 "Ingen like än jag ser,
 För att dela mina Risten."

4. "Hwartil denna hårda strid,
 Sem er sänkt i grafwens kulle;
 War det blott för stormens tid
 Sem en gång wi blomstra skulle?"

5. Så hon suckar utan hopp
 I smärtans djup, ej ser den engel:
 Håmmar icke sårens lopp,
 Twinar blott på nedböjd stängel.

6. Ser ej, att ur samma mull
 Försklingen bland Liljor spirar,
 Sem med gloria af guld
 Gladt naturens Påst-helg firar.